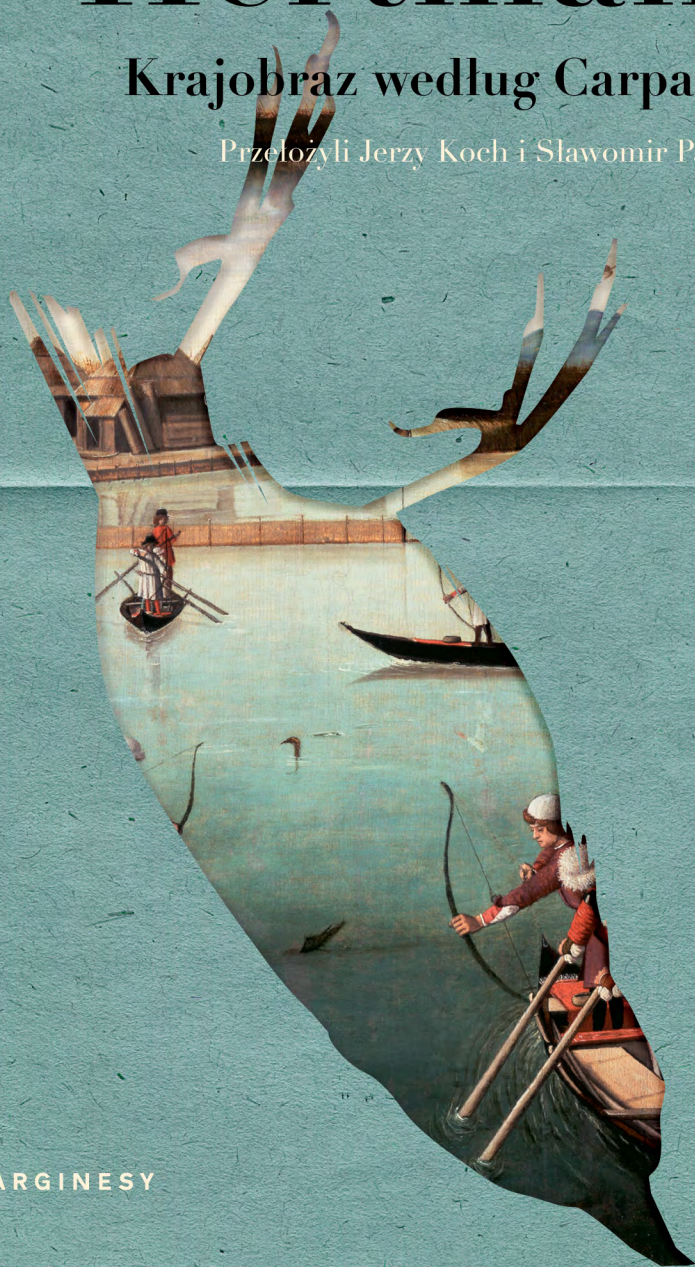

Stefan Hertmans

Krajobraz według Carpaccia

Przełożyli Jerzy Koch i Sławomir Paszkiet

MARGINESY

Kiedy telefon z pianą na słuchawce
i w konwulsjach dalekich ust wrócił
na miejsce podobny do obrażonego podsłuchiwanca,
odmowa cała wszczęła się na nowo.

Robiąc grymasy, przystanął zatem przed pękniętym
lustrem, zmoczył włosy i zaczesał
mocno do tyłu, na siną bliznę
nałożył krem, od ucha do ust.

Marynarka i krawat, szary stonowany szal, stosowny
do trzyczęściowego garnituru z tkliwie tkanego lodu.
A kiedy ujrzał, że w tym głębokim nacięciu wszystko
jeszcze było, sięgnął po płaszcz.

Najpierw rozerwał go wzdłuż, potem w poprzek,
pozwalając płatom na stercie obmacywać się;
krawatem związał marynarkę i koszulę,
paskiem zaś swój oddech i głos.

Ogolił pachy, pachwiny, uszy; własną zdartą skórą
wypełnił umywalkę. Dwukrotnie
tak się rozebrał i wtedy począł drzeć
przed lustrem i neonem.

Jego olśniewająca powłoka płatkami dryfowała
po nasyconej krwią wodzie; piana na
ustach odmłodziła jego surowe
członki, a wówczas jego wnętrze,

wzdrygając się, wcisnęło się anonimowo w kontur
występującego ze swych brzegów ciała.
Po czym rzuciły się na niego wszystkie głosy,
oczekujące go na uroczystości, na której
się nie pojawił.

Nagle, w pożodze,
znów czuję w ustach
smak sopła lodu.

Słyszę, jak śnieg,
topniejąc, zsuwa się po
japońskim szkle werandy

i kosztuję szklany korzeń,
pogryzając go z małej dłoni.

Smakuje godzinami bez czasu,
rozpoznaniem.
Topliwa ulotność do polizania.

Płomienie tymczasem strzelają w górę,
kieliszki i usta zasychają.

W spiekocie woda wzbiera
w oczach, traci swój smak
na później.

Poezja Stefana Hertmansa jest przepojona filozoficzną, witalną melancholią. W debiucie poetyckim widać wpływy niemieckiego ekspresjonizmu i Paula Celana, jednak z biegiem lat jego twórczość stała się bardziej intymna i zmysłowa. Łączy ona erudycję z cielesnością i jest zawsze zaskakująca i subtelna. W poezji Hertmansa można znaleźć klątwy i nawiedzenia, pożądanie i czułość, ale również samotność i pożegnanie. Są ciepłe szpony i twarde ramiona – także krecie pyszczki. W tych wyrazistych obrazach i pięknych wersach kryje się całe życie – wraz z miłością i pasją.

Krajobraz według Carpaccia to bogaty, liryczny zbiór wierszy wielokrotnie nagradzanego poety i prozaika.

Stefan Hertmans (ur. 1951) jest jednym z najbardziej cenionych pisarzy języka niderlandzkiego. Napisał kilkanaście powieści, zbiorów opowiadań, esejów i wierszy, którymi zjednał sobie przychylność zarówno krytyki, jak i czytelników. *Wojna i terpentyna* (Marginesy 2015) została nominowana do kilku międzynarodowych nagród literackich i nagrodzona m.in. Flemish Culture Prize for Literature i prestiżową AKO Literatuurprijs. Twórczość poetycka Hertmansa została wyróżniona m.in.: Belgijską Nagrodą Państwową dla poezji niderlandzkojęzycznej (1995), Nagrodą Paula Snoeka (1996), Nagrodą Maurice'a Gilliam'a (2002) oraz dwukrotnie nominowana do Nagrody VSB (1995 i 2000).

www.marginesy.com.pl

9 788365 282873

cena 24,90 zł

Miłosz
Festival